

Ιστορικά και πολιτικά προβληματική η ένταξη των Σκοπίων σε ΕΕ και NATO (Αναστάσιος Τάμης, Καθηγητής University of Notre Dame, Australia)

[/ Πεμπτούσια](#)

Η FYROM γεννήθηκε ως ανεξάρτητο κράτος το 1991 με το όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Αυτό το νέο κράτος με το συγκεκριμένο όνομα δεν υπήρξε και δεν λειτούργησε ποτέ ως μια συγκεκριμένη χώρα στο παρελθόν, το οποίο κράτος ύστερα από πολλούς αιώνες ξαφνικά ξαναεμφανίστηκε ή ξαναγεννήθηκε, ούτε υπήρξε ως κράτος, το οποίο αφού είχε προηγουμένως καταστραφεί ή είχε απορροφηθεί, με το πέρασμα των χρόνων, επαναδομήθηκε ή επανεμφανίστηκε, όπως συμβαίνει με το Ισραήλ ή την Παλαιστίνη. Όντως, δεν υπήρξε ποτέ χώρα ή κράτος με το όνομα «Μακεδονία» εκτός από το αρχαίο Βασίλειο της Μακεδονίας, το οποίο εν πολλοίς λειτούργησε ως ένα διαμέρισμα, το οποίο ήταν στενά συνδεδεμένο και δικτυωμένο με την ιστορία, τη γλώσσα, τον πολιτισμό, την παράδοση και τη θρησκεία της Ελλάδας και των Ελλήνων.

Εθνοτικά και φυλετικά οι Αρχαίοι Μακεδόνες αυτοπροσδιορίζονταν ως μία ομοούσια και αδιαίρετη φυλετική ομάδα του Ελληνικού κόσμου, με τις αξίες και τις αρχές των Ελλήνων και τα νάματα της παγκόσμιας ελληνικής κληρονομιάς, όπως άλλωστε το απέδειξαν στη λεγόμενη «Αλεξανδρινή» ή «Ελληνιστική» περίοδο των 500 χρόνων που ακολούθησε την κατάκτηση του Μ. Αλεξάνδρου. Επομένως κάθε είδος και τύπος εθνικισμού ή φυλετισμού, κάθε εθνικιστική υστερία, η οποία εκφράζεται με την έννοια του αλυτρωτισμού, του επεκτατισμού και της απόσχισης, χρησιμοποιώντας το όνομα της Μακεδονίας, ως εθνική ή φυλετική ονομασία, πέρα κι έξω από τα ελληνικά δρώμενα, θα πρέπει να θεωρηθεί ανθρωπολογικά ψευδώνυμη και πολιτικά παράλογη.

Πινακίδες του Μεγάλου Αλεξάνδρου στα Σκόπια όπου τον χαρακτηρίζουν «δικό τους»

Ξαναγράφοντας την ιστορία, αξιώνοντας και διεκδικώντας τη διαδοχή των αρχαίων Μακεδόνων, όντας απόντες από την περιοχή

Οι ηγέτες της FYROM στα Σκόπια, οι διπλωματικοί αντιπρόσωποί της και οι εκφραστές τους στη Διασπορά, με τις εκδόσεις, τις εφημερίδες, τους τάφους των γονέων τους, τις σημαίες και τα εμβλήματα τους, διατηρούν, καλλιεργούν, διαδίδουν και διεκδικούν, με ασεβή προς την ιστορία αμεροληψία και προκατάληψη, την εθνικιστική πεποίθηση ότι η βόρεια επικράτεια της Ελλάδας, θα πρέπει να προσαρτηθεί στην FYROM για εθνικούς και ιστορικούς λόγους! Ο παράλογος εθνικισμός τους, ο αχαλίνωτος σωβινισμός τους εξελίσσεται, με τον ίδιο πάντα σκοπό, σε τρεις φάσεις:

1) Μέσα από μία σειρά από επίμονες και συστηματικές αλυτρωτικές αξιώσεις. Ωστόσο, ο αλυτρωτισμός για να μπορεί να δικαιολογηθεί, πρέπει να αιτιολογηθεί στη βάση ότι μία συγκεκριμένη εθνική ή φυλετική ομάδα, είτε τώρα είτε στο παρελθόν, αποτελούσε την πλειοψηφία στην συγκεκριμένη περιοχή που αξιώνει να προσαρτηθεί ή ότι η συγκεκριμένη περιοχή, την οποία διεκδικεί, αποτελεί ή αποτελούσε κομμάτι της χώρας τους ή του κράτους τους σε κάποιο χρονικό διάστημα του παρελθόντος. Η FYROM και οι Μακεδονοσλάβοι (π. Έλληνες πολίτες και Σκοπιανοί) στη Διασπορά, αναδύονται μονομερώς στην περιοχή ως «Μακεδόνες», χωρίς να μπορούν να δικαιολογήσουν ή να αξιώσουν πειστικά τίποτε

από τα παραπάνω. Το συνταγματικό όνομα «Μακεδονία» που προσάρτησαν στη νεόδημητη χώρα τους, δεν υπήρξε ποτέ μία περιοχή, η οποία να κατοικούνταν αποκλειστικά, κυριαρχικά και ιστορικά, από εθνοτικά ή φυλετικά κάποιους «Μακεδόνες». Η συγκεκριμένη περιοχή της FYROM κατοικείτο από λαούς που εθνοτικά αυτοπροσδιορίζονταν ως Έλληνες, αλλά και από Σέρβους, Βούλγαρους, Τούρκους, Αλβανούς, Βλάχους και Αρωμούνιους. Οι «Μακεδόνες» (μέχρι το 1943 «Βούλγαροι» φυλετικά, γλωσσικά και ιδεολογικά), ποτέ δεν αποτέλεσαν την πλειοψηφία στο γεωγραφικό χώρο της ευρύτερης Μακεδονίας και, το σπουδαιότερο ακόμη, η Μακεδονία ως διαμέρισμα, ποτέ δεν αποτέλεσε κράτος ή χώρα κάποιων «Μακεδόνων».

2) Επιπροσθέτως, οι «Μακεδόνες» διπλωμάτες στη Διασπορά, οι οργανωμένοι φορείς τους, διαμέσου των σχολείων γλωσσικής μάθησης, των κατηχητικών τους, των δημοσιευμάτων, των χαρτών και των εμβλημάτων τους, ακόμη και πάνω στους τάφους των γονέων τους, με αστείρευτη ιεροσυλία, ασέβεια και πρόκληση προωθούν και προάγουν εθνοτικές αξιώσεις επεκτατισμού. Επιδιώκουν και αξιώνουν την προσάρτηση του υπολειπόμενου γεωγραφικού χώρου της Μακεδονίας, που βρίσκεται στην Ελληνική Επικράτεια, στη Βουλγαρία και στην Αλβανία, ώστε να δημιουργήσουν τη «Μεγάλη Μακεδονία». Άσχετα και πέρα από την λογική, αν ο διεκδικούμενος χώρος ήταν ποτέ δικαιωματικά δικός τους!

3) Αυτός ο συστηματικός επεκτατισμός των Μακεδονοσλάβων και της FYROM αποσκοπεί να αναδείξει την τρίτη φάση του «σκοπιανιού» εθνικισμού και να καλλιεργήσει αισθήματα και τάσεις αποσχισμού στη συνείδηση ενός μέρους των δίγλωσσων Μακεδόνων, που εκπατρίστηκαν από την Ελλάδα, τη Βουλγαρία, την Αλβανία ή ζουν εκεί ακόμη. Να αποσχισθούν, δηλαδή, από την ελληνική επικράτεια και να προσαρτηθούν στα αδέρφια της «Βόρειας Μακεδονίας». Ωστόσο, τα συναισθήματα επεκτατισμού και αποσχισμού που καλλιεργούνται από τις «Μακεδονικές» κοινότητες στην Αυστραλία, τις ΗΠΑ και τον Καναδά, γεννούν εθνοτικές εντάσεις στις χώρες αυτές υποδοχής, προκαλούν συγκρούσεις και τραυματίζουν σοβαρά τον ιδεολογικό ιστό του πολυπολιτισμού.

Μεταμόρφωση και Εθνογένεση: Από την εθνικιστική αλαζονεία στην αλαζονική ψευδαίσθηση

Για περισσότερα από εβδομήντα χρόνια, μέχρι το 2017, η εθνογέννηση των Μακεδονοσλάβων στη Διασπορά υπέστη σοβαρή μεταμόρφωση, παραβιάζοντας ιστορικά και πολιτιστικά σύνορα. Οι νοητικές και εννοιολογικές αξίες της εθνογέννησης, που αναζητούν κάποια βάση σε κάποιο καταγραμμένο και αναδειγμένο ιστορικό παρελθόν, στηρίζονται στην εθνικιστική αλαζονεία, που

αναθρέφτηκε κυρίως από εσωτερικές αλυτρωτικές αξιώσεις, που δικαιολογημένα έθετε η ισχυρή αλβανική μειονότητα της FYROM, αλλά και από την επίδραση της φανατικής και ακραίας μακεδονοσλαβικής Διασποράς, κυρίως στην Αυστραλία και στον Καναδά. Με την αποκλειστική και μονομερή χρήση της ονομασίας «Μακεδονία» και «Μακεδόνας», οι ακραίοι εθνικιστές ηγέτες της FYROM, αλλά και οι οργανωμένες κοινότητες των Μακεδονοσλάβων στον Καναδά και στην Αυστραλία, απαιτούσαν πολιτισμική, εθνική και εδαφική κυριαρχία πάνω στον ευρύτερο χώρο της Μακεδονίας (στα όρια της Ρωμαϊκής κατάκτησης τον 2ο μ.Χ. αιώνα). Απαιτούσαν επίσης ως δικά τους όλα τα ιστορικά γεγονότα αλλά και τα κατορθώματα, που έλαβαν χώρα στον ευρύτερο χώρο της Μακεδονίας από αμνημονεύτων χρόνων, χιλιάδες χρόνια πριν εμφανισθούν οι Σλάβοι στην περιοχή της Μακεδονίας και στα Βαλκάνια στα μέσα του έκτου αιώνα μετά Χριστόν. Προβάλλοντας τη «Μεγάλη Μακεδονία», με περισσή ασέβεια προς τους λαούς που προηγήθηκαν και κυριάρχησαν πληθυσμιακά και ιστορικά, επιδιώκουν να προωθήσουν την άποψη ότι το «έθνος» τους είναι ακρωτηριασμένο, ότι το κράτος τους στα 2017 είναι «αδίκως και βάνουσα κατακρεουργημένο», αποζητώντας την επανένωση όλων των περιοχών που αποκόπηκαν ή αφαιρέθηκαν!!

Οι εντυπωσιακοί χάρτες της «Μεγάλης Μακεδονίας» που προβάλλουν οι προσόψεις των κοινοτικών κτιρίων τους στο Περθ και τη Μελβούρνη, τα σχολικά τους βιβλία, οι ταφόπετρες των γονέων και προγόνων τους με περισσή ασέβεια προσβάλλοντας τη μνήμη τους, οι σημαίες και οι αφίσες τους στα κέντρα συνάθροισής τους στο Περθ, τη Μελβούρνη, το Γούλονγκκονγκ και το Σίδνεϊ, για να αναφέρουμε κάποιες από αυτές, αναδεικνύουν και προβάλλουν τη «Μακεδονική Πατρίδα- tatkovina», μία χώρα μέχρι το Αιγαίο και τον Όλυμπο, μέχρι το Νέστο και την Αχρίδα, όπου ό,τι διαδραματίστηκε στον ευρύτερο αυτό χώρο της Μακεδονίας κατά τους αιώνες που πέρασαν, ακόμη και πριν την εμφάνιση εκεί των Σλάβων προγόνων τους, όλα αποτελούν κτήμα και πολιτιστική και ιστορική κυριότητα των σημερινών «Μακεδόνων» και του «μακεδονικού λαού».

Επιπλέον, η εθνικιστική υιοθέτηση και προβολή της «Μεγάλης Μακεδονίας» ...δίνει το δικαίωμα δήθεν να μονοπωλούν αποκλειστικά αυτοί πλέον κάθε τι το μακεδονικό, από το όνομα της χώρας και του λαού, μέχρι και τα ιστορικά και πολιτιστικά κατορθώματα όλων των ανθρώπων και των λαών που έζησαν στην περιοχή αυτή τα τελευταία 3500 χρόνια!! Τα «μακεδονικά» σχολικά βιβλία Ιστορίας και Γεωγραφίας (και όχι μόνον), μέσα και έξω από τη FYROM, εκατοντάδες τάφοι στα νεκροταφεία της Αυστραλίας και του Καναδά, σημαίες και στολίδια αθλητικών και κοινωνικών τους χώρων συνάθροισης, μετώπες εφημερίδων και περιοδικών τους βρίθουν από εικόνες, σήματα και εμβλήματα αλυτρωτισμού μιας «Μεγάλης Μακεδονίας», μέρη της οποίας βρίσκονται κάτω

από σκλαβιά και ξένη κατοχή (rod) των γειτονικών χωρών!!

Χρησιμοποιώντας ως εστίες αλυτρωτισμού, επεκτατισμού και αποσχισμού (κατά τα πρότυπα του εθνικιστή Νικολά Γκρουέφσκι) τις αυλές των ναών τους, των κοινοτικών αιθουσών και λεσχών τους στην Αυστραλία και τον Καναδά, δεν διστάζουν ανέντιμα να σφετερίζονται και να καταχρώνται, ακυρώνοντας ασεβώς την αρχαία ιστορία του τόπου, ως δικά τους, τα αγάλματα και μπούστα επιφανών Ελλήνων ηρώων και φιλοσόφων, από τον Φίλιππο και τον Αλέξανδρο μέχρι και τον Αριστοτέλη, αλλά και ξεδιάντροπα να παρελαύνουν στους δρόμους της Μελβούρνης και του Τορόντο, πάνω σε τροχοφόρα άρματα, ντυμένοι ως Αρχαίοι Μακεδόνες!!

Το «Θέμα του ονόματος της Μακεδονίας» στη διασπορά

Το «θέμα του ονόματος της Μακεδονίας» στη Διασπορά, εξαιτίας της ασεβούς και ανέντιμης θρασύτητας της μακεδονοσλαβικής επιθετικής προπαγάνδας, ξεδιπλώνεται ανοικτά πάνω στη βάση των ανθρωπολογικών αξιών και εννοιών, αφαιρώντας δύναμη από την πολιτική και διπλωματική διαδικασία. Δεν έχουμε εδώ απλώς μια αντιπαράθεση, μία διένεξη για κάποια υποθετική ή επινοημένη εθνότητα. Η νοοτροπία της ασεβούς οικιοποίησης της εδαφικής, ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς της Ελλάδας από τους Μακεδονοσλάβους και την ηγεσία της FYROM και η αυτοεπικύρωση της κατασκευασμένης, (έστω και αυτοπροσδιοριζόμενης) εθνικής τους ταυτότητας, που περνά μέσα από τον μέχρι πρότινος βουλγαρικό εθνικισμό, που ταλάνισε τα Βαλκάνια (1870-1913), δεν θα μπορούσε απλά να ερμηνευτεί με πολιτικά κριτήρια.

Επιπλέον, η επιδίωξη των Μακεδονοσλάβων, να διατηρήσουν μονομερώς για τη δική τους εθνική ομάδα τον γεωγραφικό όρο της Μακεδονίας και να τον χρησιμοποιήσουν, προκειμένου να προαγάγουν αποκλειστικά μια νέα και κατασκευασμένη εθνότητα και ιδεολογία, με διαστάσεις εθνικιστικές, αλυτρωτικές, επεκτατικές και αποσχιστικές, δεν θα μπορούσε ποτέ να γίνει αποδεκτή από τους Μακεδόνες ελληνικής καταγωγής στη Διασπορά.

Το θέμα του ονόματος είναι θέμα ταυτότητας, αλλά και θέμα επικύρωσης της ιστορίας και του πολιτισμού ενός λαού. Επομένως, ανεξάρτητα από την έκβαση των πολιτικών και διπλωματικών διαβουλεύσεων, το θέμα του ονόματος θα συνεχίσει να επηρεάζει την ιδεολογία και τις αρχές της Ελληνικής Διασποράς και θα αποτελέσει σαφώς την αρένα των διεθνοτικών και διαφυλετικών διενέξεων με τους Μακεδονοσλάβους στα χρόνια που θα ακολουθήσουν. Τα αίτια της διεθνοτικής διένεξης μεταξύ των Μακεδόνων Ελλήνων και των Μακεδονοσλάβων ως προς το όνομα «Μακεδονία» θα παραμείνουν και ανθρωπολογικά, καθώς το

πρόβλημα αυτό έχει στερεά εμφυτευθεί στη συνείδηση και των δύο λαών, και κατά συνέπεια δεν είναι πλέον μόνον πολιτικό, αλλά και ιδεολογικό. Η ελληνοσλαβική σύγκρουση για τη χρήση του ονόματος «Μακεδονία» θα συνεχιστεί ακόμη κι αν βρεθεί συμβιβαστική πολιτική λύση. Το τελικό αποτέλεσμα της διένεξης θα καθορισθεί από την αντοχή και το σθένος της αντίστασης που θα προβάλλουν οι δύο λαοί στα χρόνια που θα έρθουν.

Το Αυστραλιανό Ινστιτούτο Μακεδονικών Σπουδών (AIMΣ), ως επιστημονικός φορέας, του μακεδονικού Ελληνισμού στην Αυστραλία, φρονεί ότι το θέμα του ονόματος «Μακεδονία» είναι ισοβαρώς πολιτικό, εθνολογικό και ανθρωπολογικό. Τα τελευταία τριάντα χρόνια, με έρευνες και δημοσιεύματα, σε αναφορές μας στους βόρειους γειτονές μας, υιοθετήσαμε τον όρο «Μακεδονοσλάβοι» και «Μακεδονοσλαβία», αντί του καταχρηστικού και εν πολλοίς σόλοικου «Σκοπιανοί» και «Σκόπια» με αποτέλεσμα να κατηγορηθούμε ως λιγότερο πατριώτες. Αντιλαμβανόμαστε ότι η χρήση της νομεγκλατούρας που χρησιμοποιούμε στις αναφορές μας, δεν αποδίδει δικαιοσύνη στις άλλες μη σλαβικές μειονότητες που συναπαρτίζουν τη Μακεδονοσλαβία. Ωστόσο, τον όρο «Γιουγκοσλαβία», τον αποδέχτηκαν οι μη σλαβικές μειονότητες της FYROM για πολλές δεκαετίες, ως συνταγματικό τους όνομα, αν όχι ως εθνικό. Αντιλαμβανόμαστε επίσης ότι με τους όρους «Μακεδονοσλαβία» και «Μακεδονοσλάβοι» στεκόμαστε γενναιόδωρα γαλαντόμοι στους πρώην βουλγαρίζοντες κατοίκους της Yugoslav Republic of Macedonia, ωστόσο:

και οι δύο όροι αποτελούν μία σύνθετη, αλλά αδιαχώριστη λέξη.

α) Ο όρος Macedoslavia έχει την έμφαση στο β' συνθετικό -slavia (αντί -Macedonia), γιατί το β' συνθετικό λειτουργεί ως «κεφαλή» τού συνθέτου και συγκεντρώνει τη σημασιολογική έμφαση (και τη γραμματική υπόσταση τού ονόματος στα Ελληνικά, π.χ. παιδότοπος = τόπος για παιδιά).

β) Η έμφαση της λέξης είναι: «σλάβοι» και «σλαβία» και ο όρος «Μακεδονο» λειτουργεί προσδιοριστικά, δηλαδή μαρτυρεί από ποιο γεωγραφικό χώρο προέρχονται οι συγκεκριμένοι Σλάβοι.

γ) Δεν χρησιμοποιείται απροσδιόριστα ο όρος «Μακεδονία» και επιπλέον δεν μπορεί να διαχωριστεί η λέξη «Μακεδονία» από τον τίτλο του ονόματος.

Τέλος, κάνουμε έκκληση στον Έλληνα ΥΠΕΞ, αλλά και στους ομολόγους του της Κύπρου, Γαλλίας, Ισπανίας, Ιταλίας και Γερμανίας, που δεν αποδέχονται τον μακεδονοσλαβικό εθνικισμό, αλυτρωτισμό και επεκτατισμό:

Όσο συνεχίζουν οι ηγέτες της ΦΥΡΟΜ και η μακεδονοσλαβική Διασπορά τις εθνικιστικές, επεκτατικές και αλυτρωτικές επιθέσεις κατά της ιστορίας και του πολιτισμού της Ελλάδας και των Ελλήνων, όσο συνεχίζουν να ασεβούν σε βάρος της πολιτιστικής κληρονομιάς του μακεδονικού Ελληνισμού, σφετεριζόμενοι σύμβολα και αρχές του, η ΦΥΡΟΜ δεν αξίζει και δεν θα πρέπει να καταστεί νομικά μέλος ούτε της Ενωμένης Ευρώπης, ούτε του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ούτε του ΝΑΤΟ.

****Ο καθηγητής Αναστάσιος Τάμης είναι πρόεδρος του Αυστραλιανού Ινστιτούτου Μακεδονικών Σπουδών (ΑΙΜΣ).***